

bibliotecarului

Buletin informativ al Bibliotecii Naționale și al Asociației Bibliotecarilor din Republica Moldova

Înțelepciune culeasă din cartea „Imitațiunea lui Iisus”

*Doă sunt aripile ce-l înalță pe om
mai presus de cele pământeste: simpli-
tatea în intenții și puritatea în dragoste.
Simplitatea îl caută pe Dumnezeu, puri-
tatea îl găsește și dragostea îl gustă.*

Fericit este cel ce înțelege
ce înseamnă iubirea lui Iisus
Fericit este cel
ce se leapădă de sine
pentru această iubire.
Orice altă iubire
să fie pe planul doi,
căci Iisus dorește să fie îndrăgit
mai presus de toate
și într-un fel aparte,
pentru că Dumnezeu
este cel mai mare bine,
pe care, nici parțial,
nu ți-l poți imagina.
Dragostea oamenilor
este înșelătoare
și nestatornică;
dar dragostea lui Iisus este eternă
și pururi credincioasă.
Iubește pe toți oamenii,
dar iubește-i din dragoste
pentru Iisus.
Nu tânji să fii drag oamenilor,
Nu tânji să fii răsplătit
cu vorbele lor de laudă.
Iubirea și lauda i se cuvin doar Lui.
Nu dori să fii primul
în inima nimănui
și nici nu da întâietate
nimănui în inima ta.
Numai Iisus
să fie stăpânul inimii tale,
căci, chiar atunci
când toți te-ar părăsi,
Iisus va rămâne alături de tine
să te scape de la pieire.
Crede-mă, va veni ziua când,
vrând-nevrând, va trebui
să te desparți de toți și de toate.
Atunci vei rămâne doar tu
față în față cu Dumnezeu.

Alexe RĂU

Conferința internațională „Cultura: de la informație la cunoaștere”, prilejuită de aniversarea a 175-a a Bibliotecii de Stat a Rusiei, a reunit biblioteconomiști din circa 40 de țări de pe toate continentele și a reflectat pe parcursul celor două zile de dezbateri (7 și 8 aprilie) toate problemele, preocupările și tendințele esențiale ale comunității bibliotecare internaționale, dar în primul rând ale celei din Rusia. Reîntâlnirea cu biblioteconomiștii ruși, după o perioadă de relativă înstrăinare, a fost una revelatorie și chiar clarificatoare în ceea ce privește orientarea

nu s-a produs o ruptură între ceea ce a fost și ce stă să fie. Și nici nu putea să se întâmple astfel, pentru că abordarea teoretică este tradiția – pivot a biblioteconomiei ruse, dintru începuturile ei. A. Vaneev a editat, în preajma conferinței, noul său tratat „Dezvoltarea gândirii biblioteconomiste în Rusia sec. XI – încep. sec. XX”, în care fiul acesta este relevat cu multă elocvență. O.S. Ciubarian, un alt corifeu al biblioteconomiei ruse, a prezentat tezele unei elaborări riguroase privind viitorul bibliotecilor, însoțite de deslușiri academice vis-a-vis de noțiunea

BIBLIOTECONOMIA RUSĂ ÎN PRIMENIRE

lor după dezintegrarea URSS. Cum era de așteptat, s-a produs o despărțire eliberatoare de postulatele ideologice, de scientismul artificial și de „complexul” de superioritate epatată în timpurile sovietice. Acestuia din urmă i-au luat locul demnitatea intelectuală, solidaritatea specifică unor confrăți de tranziție, comprehensiunea deontologică și schimbul de idei. Cel puțin, astfel mi s-a arătat prim-planul. Și, ca un fundal neoclastic: o reînviere a spiritului elită de factură turghenevistă, din perioada de până la venirea ciumei roșii, când fața Rusiei inspira speranță și încredere în Europa. Vremea va arăta dacă aceste semne nu sunt niște aparențe.

Nu a dispărut, însă, ispita teoretică. Datorită acestui fapt,

și concepția de bibliotecă-hibrid. N. Kartașov, savantul de numele căruia e legată reșezarea pe temeuri științifice moderne a managementului în Biblioteca de Stat a Rusiei și obținerea pentru ea a statutului de instituție științifică, este preocupat acum de elaborarea teoretică a conceptului de politică biblioteconomică. În viziunea lui, prin politica biblioteconomică urmează a se subînțelege sistemul de măsuri de reproducere stabilă și echilibrată a potențialului social și de resurse al sistemelor bibliotecare teritoriale (departamentale) concomitent cu menținerea unei dinamici pozitive a parametrilor cantitativi și calitativi ai servirii populației. Această politică trebuie să fie circumscrisă economiei de piață: di-

(Continuare în pag. 2)

rijarea de stat trebuie să cedeze locul reglementării de stat. Ea trebuie să reprezinte un echilibru dinamic al celor două componente ale sale, global (național) și regional, impactul ei urmând să se producă asupra sistemelor de biblioteci (național, regionale) și cât mai puțin asupra bibliotecilor ca entități aparte, acestea urmând să se autoregleze pe principiile autonomiei, rentabilității etc. Se poate vorbi, cred, chiar de o școală kartoșoviană privind bazele teoretice ale acestei politici și, implicit, o școală rusă de politică biblioteconomică.

În acest context, biblioteconomia rusă are noroc și de venirea în funcția de șef al Direcției pentru biblioteci a ministerului federal de cultură a lui Evgeny Kuzimin, cărturar de elită și intelectual de valoare europeană, om de o ținută morală și profesională pilduitoare, care a reușit să consolideze biblioteconomiștii teoreticieni și practicieni în jurul unor idei și interese majore, încât nu am întâlnit, la ei, manifestări ale spiritului egolatric de întâietate atât de frecvente la noi. Intelectualismul, respectarea demnității celuilalt, conlucrarea și comprehensiunea caracterizează raporturile și relațiile dintre minister și biblioteci, fapt care n-a întârziat să se fructifice în proiecte magistrale de importanță națională și regională. Între altele, ministerul a achiziționat un canal propriu de comunicație prin satelit, oferind, în rezultat, acces gratuit la internet tuturor bibliotecilor din țară. Ministerul a reușit să promoveze în parlament și în guvern un normativ obligatoriu de finanțare a bibliotecilor, în aceste scopuri alocându-se nu mai puțin de 1,5 % din bugetul federal și 3% din bugetele regionale. Nivelul de salarizare a bibliotecarilor

este de 4-5 ori mai mare decât la noi. Ministerul a promovat, de asemenea, importante inițiative legislative și administrative privind sponsorizarea activității bibliotecilor, atragerea businessului mic în informatizarea lor, alocarea pentru biblioteci a unei cote din împrumuturile oferite Rusiei de Banca Mondială și de FMI, proiectarea și construcția de edificii moderne pentru biblioteci, elaborarea cadrului legislativ și de reglementare a activității bibliotecare, unul din cele mai bune

o delimitare tot mai accentuată între istoria bibliotecilor și istoria biblioteconomiei, între biblioteconomie și ceea ce rușii numesc „библиотечное дело”. Își obțin statut propriu discipline ca biblioecologia, imagologia biblioteconomică, biblioetnologia, bibliografia publicitară, euristica bibliografică, futurologia biblioteconomică, dreptul biblioteconomic ș.a. Anumite teme actuale sunt finanțate, în bază de concurs sau prin constituirea unor colective de creație, de către

BIBLIOTECONOMIA RUSĂ ÎN PRIMENIRE

ministerul culturii (finanțarea normativă a bibliotecilor, managementul și metodologia eva-

luării economice a serviciilor cu plată, rețeaua moștenirii culturale electronice, parametrii calității în activitatea bibliografică și de referințe, monumentalistica bibliologică ș.a.).

în Europa. În toate acțiunile sale ministerul se sprijină pe rezultatele cercetărilor și investigațiilor specialiștilor în domeniu, munca acestora din urmă bucurându-se de prețuire și de respect. Pentru realizarea unor proiecte de mare anvergură ținătoare de cultura și moștenirea electronică, biblioteca națională virtuală, crearea spațiului bibliotecar virtual integrat ș.a. ministerul nu doar a obținut subvenții considerabile de la stat și de la investitorii ruși și străini, dar a reușit să atragă în țară și granturi importante ale unor fundații cum ar fi Cultivate, Malon, Soros ș.a.

Biblioteconomia ca ciclu științific traversează o etapă de reasezare morfologică și metodologică. Păstrându-se în continuare delimitarea între biblioteconomia teoretică și cea aplicată, se conturează, în cea dintâi mai ales, discipline noi, rezultate fie din interacțiunea cu alte științe, fie din specializările din cadrul celor existente. Alături de teoria politicii biblioteconomice, iese în prim-plan și investigarea sistemului terminologic în domeniu, deslușirile noționale situându-se la temelia demersului teoretic în general. Se produce

luării economice a serviciilor cu plată, rețeaua moștenirii culturale electronice, parametrii calității în activitatea bibliografică și de referințe, monumentalistica bibliologică ș.a.).

Rusia are două biblioteci naționale, care sunt ca doi arbori ce se trag din aceeași rădăcină – Kunstkamera ctitorită de Petru cel Mare. Bibliotecă națională este denumită fosta bibliotecă împărătească din Petersburg, aceasta concentrându-și atenția pe conservarea și valorificarea științifică a patrioției. Biblioteca de Stat a Rusiei acordă prioritate coordonării activității bibliotecilor din Rusia, cooperării cu bibliotecile naționale din CSI, cercetărilor științifice în biblioteconomie, exterioricii și valorificării colecțiilor provenite din afara Rusiei. Ambele biblioteci funcționează, însă, ca un singur organism, cooperându-și, sub egida ministerului, resursele și activitățile. Instituție cu un enorm potențial cultural-științific (42 milioane unități bibliografice) și uman (2600 salariați, inclusiv circa 600 de doctori în științe), BSR își marchează cea de-a 175-a aniversare primenindu-se împreună cu biblioteconomia țării.

UN ACORD BILATERAL AVANTAJOS

a fost semnat, la 10 aprilie, între BNRM și Biblioteca de Stat a Rusiei. Având un caracter strategic, de lungă durată, acordul stipulează o seamă de acțiuni și lucrări deosebit de importante pentru ambele părți. În prim plan ies, desigur, prevederile referitoare la edițiile de patrimoniu. Precum se știe, pe teritoriul Rusiei se păstrează peste o mie de documente de arhivă, manuscrise și vechi tipărituri de proveniență moldovenească. BSR se obligă să ne asigure acces neîngrădit la acestea, în scopuri de cercetare și valorificare. De asemenea, ni se vor crea condițiile necesare pentru a numeriza aceste documente și a le avea la Chișinău pe suport electronic.

Un articol special al acordului este consacrat activităților legate de diaspora moldovenească din Rusia și viceversa. Se vor organiza în comun, pentru acestea, biblioteci de carte în limba națională, întâlniri cu scriitori, cu oameni de cultură și știință din patrie.

Cele două biblioteci vor efectua schimb de informație bibliografică relativă la exteriorica, vor elabora și publica în comun cataloage ale colecțiilor de patrimoniu național păstrate pe teritoriul celeilalte părți, vor face schimb de expoziții de cărți și documente, vor crea echipe de creație mixte în vederea efectuării de studii și cercetări pe teme de interes comun, în special pe cele legate de istoria cărții și tiparului.

Se vor efectua lucrări contribuitoare la crearea unui spațiu informațional comun, în special prin asigurarea accesului reciproc, prin Internet, la cataloagele electronice și la bazele de date.

Se va realiza un schimb permanent de publicații de specialitate și se vor organiza în comun conferințe, seminare și alte acțiuni bibliologice.

Se vor face vizite reciproce de documentare și schimb de specialiști, fiecare parte asumându-și, pe teritoriul său, cheltuielile de sejur.

Specialiștilor de la BNRM li se oferă posibilitatea de a studia la doctorantura din cadrul BSR și de a susține, în cadrul ei, teze de doctorat.

A.R.

a fost reorganizată în parteneriat necomercial. Noul statut al ei, examinat și aprobat la sesiunea din 10 aprilie de la Moscova, este adaptat la cadrul legislativ al CSI și prevede o nouă structură organizatorică și un nou sistem de conducere. Asamblăia își va avea un organ central la Moscova și reprezentanțe în capitalele și în orașele mari ale statelor

Noul președinte al BAE, ales la adunarea fondatorilor ce a avut loc în aceeași zi, este Victor Fiodorov, directorul general al Bibliotecii de Stat a Rusiei. În calitate de director general a fost aleasă Ecaterina Niconorova, director general-adjunct al BSR.

În cadrul aceleiași sesiuni a fost aprobat în ultima lectură regulamentul privind împrumu-

ASAMBLEIA BIBLIOTECARĂ "EURASIA"

independente. Ea va desfășura activitate economică de profil și va presta un set de servicii pentru membrii săi. Organul de conducere strategică a parteneriatului va fi adunarea generală (sesiunea) a fondatorilor condusă de președintele ales prin vot deschis. Conducerea curentă o va îndeplini consiliul coordonator condus de directorul general al parteneriatului.

tul interbibliotecar în cadrul CSI. Guvernul RM este primul care a achitat taxa de o mie de dolari, așa încât bibliotecile Moldovei au mână liberă în efectuarea tranzacțiilor de împrumut cu biblioteci din Rusia, desigur, prin intermediul centrului național de împrumut interbibliotecar în cadrul CSI care este BNRM.

A. R.

BIBLIOTECA PUBLICĂ ÎN ATENȚIA COMUNITĂȚII

În anii 70-80 bibliotecile publice comunale și județene erau cele mai solicitate instituții culturale la sate. Aș adăuga că erau chiar cărticica de vizită a oricărei localități rurale. În ziua de azi, când bugetul de achiziție este aproape inexistent, o alocație de bani din fondurile primăriilor ar fi o salvare pentru biblioteci. Dar aceasta are loc doar în cazul, când administrația locală ține la carte și simte că are o datorie față de dezvoltarea intelectuală a societății din comună; când în fruntea gospodăriei stă un adevărat gospodar, care are o strategie atât față de grâne, cât și față de carte.

O bibliotecă publică comunală astăzi are multe probleme de soluționat. Unele ar putea fi rezolvate chiar de populația comunei. De exemplu, reparația sediului bibliotecii. Mă refer la tradiția clădirilor care nu sunt date uitării. În spirit de echipă, s-ar putea repara multe biblioteci, transformându-le în sedii îngrijite, amenajate, care să creze o ambianță plăcută pentru o relaxare intelectuală în lumea cărților.

Cred că și pe businessmenii din localitățile rurale am putea să-i cointeresăm, oferindu-le publicitate în schimbul, de exemplu, unui robinet nou, sau pentru o tablă pusă pe acoperiș. Stăpânii brutăriilor, fabricilor de ulei din comune și-ar face și ei un nume bun, dacă ar procura câte un set de cărți pentru bibliotecă. Deci soluții s-ar găsi, dacă s-ar căuta.

Cu părere de rău, e dificil să vorbim despre dezvoltarea tradiției de binefacere în Moldova. Noi avem nu numai criză economică, dar și criză de încredere, criză de responsabilitate și de moralitate. Astăzi nimeni nu determină „ce e bine și ce e rău” în societatea noastră. De aceea trebuie să avem grijă de noi însuși, să ne gândim cum am putea influența societatea spre bine. Reparația lăcașurilor noastre de cultură este un mod de a ne face viața noastră mai frumoasă, de-a deveni mai buni, mai sufletești, devenind mai sensibili față de cultură, de adevăratele valori. Iar cultura unui popor este, într-adevăr, de o inestimabilă valoare.

Ala ANDRIEȘ, BNRM

Insist pentru acest titlu, poate la prima lectură prea declarativ (mai ales în corelație cu persoana despre care scriu), dar dispun de o mulțime de argumente pentru a

afirma cele spuse prin titlu. Relațiile mele cu Vera Osoianu, director al Departamentului Cercetare și Dezvoltare în Biblioteconomie al BNRM au ținut (și țin) de diferite ipostaze: colegi de serviciu, membri ai echipei top-ului „Cei mai buni bibliotecari ai anului 1998”, stagii comune în străinătate, membri ai echipei Școlii de Biblioteconomie din Moldova etc. Aceste realități mi-au oferit surse multiple de a o cunoaște pe Vera Osoianu, omul Bibliotecii naționale, dar și al nostru, al tuturor.

Vera Osoianu mereu mă incită și mă pune în fața nevoii de a-mi organiza munca profesională prin prisma unor proiecte de interes comun. Or, primele luni ale anului 2002 au fost marcate de un eveniment: revenirea Verei din Statele Unite ale Americii după un stagiul îndelungat, sprijinit de Ambasada acestei țări în Republica Moldova. Vizitele în interes de serviciu ale bibliotecarilor în spațiile Departamentului Cercetare și Dezvoltare în Biblioteconomie al BNRM sunt întotdeauna frecvente, dar, cred, că în această perioadă comunicarea a fost deosebit de intensă. Pentru fiecare dintre noi ea a găsit timp, și mai ales informația relevantă profesională de care suntem mult dornici. Au urmat,

în ultimul timp, o serie de articole și prezentări în publicațiile de specialitate, discursuri la reuniuni

Vera OSOIANU

DIMENSIUNE MORALĂ A BIBLIOTECII

nile profesionale, ba chiar și niște vizite-răspuns ale specialiștilor din domeniul biblioteconomiei din SUA. Ce va mai urma? Știi că mai are multe proiecte, programe atât în cadrul Bibliotecii Naționale, cât și a Școlii de Biblioteconomie. Ce aș dori, de fapt, să scot în evidență prin cele menționate? Ca și în multe alte situații, Vera Osoianu a demonstrat, că face cu adevărat „tot ce se poate face”, că este corectă față de toți cei care investesc în persoana și bibliotecara Vera Osoianu.

Cred eu, că Vera Osoianu face parte din acele categorii, despre

care filozoful, psihologul și pedagogul francez Gaston Berger (1896-1960) spunea: „Când vedem pe cineva pentru prima dată și ne întrebăm „cu cine avem de a face”, ceea ce vedem din el la început este mai puțin persoana sa decât personajul”. Vera Osoianu nu se deschide în fața tuturor și cu prima ocazie, apreciind în fiecare ceea ce vine din interiorul omului. În acest sens fiind necesare timp și „puduri de sare”. Caracterul, ansamblul personalității Verei Osoianu se face vizibil pe

parcurs, prin comunicare, prin activități și discuții în comun, prin situații concrete. În acest

sens aș specifica acele trăsături morale, pe care le-am depistat la ea pe parcursul anilor de colaborare: simțul onoarei și al datoriei, corectitudinea, principialitatea, responsabilitatea, autoexigența, hărnicia și modestia, chibzuința, sobrietatea și simplitatea, demnitatea personală, decența și devotamentul, altruismul. Conviețuirea în comunitatea profesională, dar și în afara acesteia, Vera Osoianu și-o construiește în baza deschiderilor afective și volitive, cu răbdare, calm, stăpânire de sine, tact, consecvență, fermitate, mândrie.

Aș mai zice, că Vera Osoianu este o luptătoare. Destinul profesional (dar și cel personal) a pus-o des în fața unor situații dificile și descurajatoare. Firavă și blândă, în astfel de cazuri creează impresia că știe cum să-și dubleze energia. Nu se descurajează, ci vede în dificultăți stimulente viitoare.

Fiecare dintre noi are o istorie care ne-a făcut ceea ce suntem, afirmă același Gaston Berger. Istoria personală a Verei Osoianu se împletește organic cu cea a BNRM, cu a biblioteconomiei naționale și cu multe evenimente, cărora încă rămâne să le facem loc. Vă îndemn s-o cunoașteți, să comunicați, să sorbiți din acel volum imens de cunoștințe și gânduri profesionale.

Ludmila CORGHENCI,

Director adjunct al Departamentului Informațional-biblioteconomic ULIM, director ȘBM

În zilele de 27-29 martie a.c. a avut loc la Oradea cea de-a cincia ediție a Simpozionului anual al revistei „Familia română”, revistă pentru solidaritatea românilor de pretutindeni. Chișinăul a fost reprezentat de dl Vasile Malanețchi și subsemnata, fiind invitați ai Bibliotecii Județene „Gh. Șincai” din Oradea, (directorul acestei instituții este conf. univ. dr. Constantin Mălinaș, Dlui fiind și redactor șef al revistei amintite).

Chiar în prima zi, un Te Deum în memoria Unirii Basarabiei cu România, acum 85 de ani, a prilejuit dezbatere intercomunitară, în cadrul căreia intelectualii teologi din marginea de vest a țării ne-au convins că știu ce se întâmplă în anii 1917-1918 la marginea ei de est. Trebuie să recunoaștem, am fost plăcut

surprinși să vedem, în Catedrala cu lună din centrul Oradei, preoți conferențiind pe teme istorice referitoare la soarta românilor „de la Nistru pân-la Tisa”.

Expoziția de carte și publicații periodice din Republica Moldova, vernisată a doua zi, 28 martie, la Biblioteca Județeană „Gh. Șincai”, a avut meritul de a îmbogăți sursele de informare despre provincia noastră, întrucât acestea au fost donate, pentru a fi puse la dispoziția cititorilor.

Noi, cei doi invitați de la Chișinău am luat cuvântul și în cadrul discuțiilor pe marginea conținutului revistei „Familia română” în anul 2002, exprimând punctul nostru de vedere cu privire la situația românilor din R. Moldova, R. Separatistă Nistreană și Ucraina. În acest context, subsemnata a prezentat și materiale noi despre această zonă geografică, semnate de intelectuali, dornici să-și publice rezultatele cercetărilor, într-o revistă citită de toți românii. În 2002, datorită articolelor destul de interesante, publicate cu ocazia împlinirii a 200 de ani de la nașterea mecenatului român de la Budapesta, Samuil Gojdu, opinia publică a fost sensibilizată, iar guvernele României și Ungariei au inclus pe agenda întâlnirilor româno-maghiare problema intrării Fundației „E. Gojdu” în posesia bunurilor sale. De reținut: asociatul E. Gojdu a contribuit cu banii săi la creșterea intelectualilor

ardeleni, oferind 1359 de burse de studii în universitățile din Europa. Trebuie să ne punem întrebarea: de ce și mecenatul român de la Edineț, Vasile Stroiescu, a preferat să investească tot în școlile și bibliotecile din Ardeal?

ROMÂNI DE PRETUTINDENI LA CETATEA LUI MENUMORUT

Delegația condusă de conf. univ. dr. Nelu Nicol, prorector al

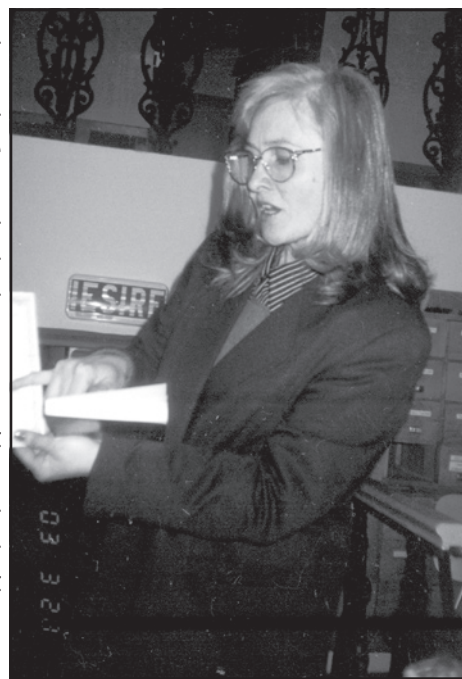
Universității „B.P.Hașdeu” din Cahul, precum și delegația de profesori și studenți din regiunea Odesa au atras atenția asupra problemelor românilor din această regiune, prezentând și comunicări interesante în cadrul momentului „Eminescu”, ce s-a desfășurat la Muzeul Țării Crișurilor.

Problema ortografiei unice a românilor de pretutindeni, precum și inițiativa de a se edita un „Dicționar al localităților cu populație românească din jurul României”, s-a dezbătut în a treia zi a simpozionului. Participanții au elaborat și lansat un apel pentru protejarea identității românilor și a numelor românești în statele vecine cu România, unde, în acte, românii dispar în urma unei perseverente politici de deznaționalizare.

O emoționantă întâlnire a românilor din afara României cu Rectorul Universității din Oradea, prof. univ. dr. ing. Teodor Maghiar, s-a finalizat cu promisiunea de a suporta cheltuielile pentru tipărirea câtorva teze de doctorat.

Simpozionul s-a încheiat cu o excursie la Cetatea de la Brăila a Voievodului Menumorut din sec. al IX-lea. Antroponimul Menumorut, citit înapoi, sună ca o întrebare: Tu romune (m), în

ce stare te afli? Căci încă la 1688, în prefața Bibliiei de la București, Voievodul Ioan Șerban Cantacuzino Basarabă îi deștepta pe cei de-un neam cu el spunându-le: „cu adevărat mare nesimțire iaste a socoti pe înșine, într-o foamete desăvârșită – a fi sături, și într-o nenorociri – a fi fericiți, și la sărăcia cea de cereștile comori – a fi foarte bogăți”.

Nina NEGRU

Biblioteca de literatură în limba poloneză a fost inaugurată în anul 2001 în cadrul Direcției Dezvoltare, Conservare și Comunicare a Colecțiilor. Intenția de a organiza această colecție a fost, mai întâi, la nivel de doleanțe, de propunere din partea

diasporei poloneze în Republica Moldova. Ulterior aceste doleanțe și-au găsit realizarea într-un protocol de colaborare între Biblioteca Națională din Republica Moldova și Biblioteca Națională a Poloniei.

Punct de reper pentru constituirea colecției au servit documentele existente în fondurile Bibliotecii Naționale: circa 1000 de cărți și albume, 1300 volume de publicații seriale, 500 exemplare de documente audiovizuale (discuri), 100 exemplare de note muzicale. Un suport deosebit de important în completarea și îmbogățirea colecției respective și, în general, a fondurilor BN, mai ales luând în considerație situația precară financiară în achiziționarea publicațiilor, constituie donațiile de literatură în limba poloneză din partea Ambasadei Republicii Polonia, realizate în mai multe tranșe, care în prezent numără peste 500 exemplare de cărți și mai mult de 100 exemplare de reviste. Dna Crystina Ciuprineac și dl Leonid Radec au făcut donații de literatură din bibliotecile lor personale. În total acum fondul de literatură poloneză constituie 3500 exemplare din diferite domenii, care se află în custodia bibliotecarei Florentina Ciuprineac.

Reprezentative din punct de vedere al conținutului, cu o ținută poligrafică impecabilă sunt donațiile de cărți artistice din creația scriitorilor polonezi, atât clasici, cât și contemporani: A.Mickiewicz, H.Sienkiewicz. B.Prus, St.Żeromski, I.Iwaszkiewicz, A.Osiecka ș.a. Trezesc interes monografiile din domeniul științei, literaturii, lucrările de referință. De o valoare inestimabilă sunt: „Enciclopedia nouă universală” (în 7 volume); dicționarele (de artă modernă, ortografice, de cuvinte dificile, frazeologice, de sinonime); edițiile fundamentale de artă (atlasul monumentelor de arhitectură din Polonia, portul național, catalogul de lucrări de artă din colecția dinastiei aristocraților Potocki, depozitate în fondurile Bibliotecii Naționale a Poloniei în trei volume) etc., inclusiv edițiile din seria „Lexicon de istorie și cultură a Poloniei”: monografii fundamentale consacrate dinastiei de regi Jagiellonowie și Piastowie.

Literatura este solicitată în sala de lectură a colecției poloneze de diverse categorii de utilizatori: lectori, profesori universitari de istorie, filologie, literatură universală, specialiști în domeniile de drept, artă plastică, muzică etc., studenți și alți cititori interesați de istoria, cultura, viața social-politică și economică a Poloniei. Printre utilizatorii de servicii informaționale și bibliografice, mulți beneficiari sunt de origine poloneză. Unii cititori consultă diferite materiale de referință și reviste pentru a-și îmbogăți impresiile de călătorie în Polonia.

În anul 2002 cercetătoarea științifică de la Biblioteca Națională a Poloniei, Hanna Laskarzewska în colaborare cu Florentina Ciuprineac au efectuat lucrările de documentare în scopul valorificării bibliografice a cărților poloneze vechi și rare, depozitate în colecțiile bibliotecilor și instituțiilor din Chișinău, deținătoare de documente patrimoniale: Biblioteca Națională, Biblioteca Științifică Centrală a Academiei de Știință, Biblioteca Științifică a Universității de Stat, Muzeul Național de Istorie, Arhiva Națională ș.a. Rezultatele acestor investigații vor fi oglindite într-o lucrare bibliografică, în care repertoriul cărților poloneze, aflate

în Moldova, va fi întregit de diverse materiale ilustrative (imaginile copertelor sau a paginilor de titlu, a datelor referitoare la editarea și circulația cărților poloneze în spațiul basarabean, prezența ex-librisurilor, ștampilelor persoană sau instituție, însemnări (note marginale) ale posesorilor de cărți și alte elemente, care scot în vileag istoria dezvoltării tiparului și răspândirii producției de tipar poloneze.

Biblioteca Națională participă la manifestările culturale, organizate de Ambasada Poloneză (sau în colaborare): întâlniri cu scriitorii polonezi, lansări de cărți (de exemplu, „Ponografia” de scriitorul Witold Gombrowicz, tradusă în limba română; „Awantury Moldawskie” de istoricul Zdzisław Spieralski (tradusă în limba rusă de Maliutina-Konkoli N. și editată în or. Bălți, în 2001) ș.a. Documentele patrimoniale în limba poloneză (cărți rare și vechi) din colecțiile BNRM au fost expuse în cadrul expoziției organizate de Ambasada Poloneză și Muzeul Național de Istorie a Moldovei în noiembrie 2002, cu genericul „Moșteniri comune: tezaurul polonez în colecțiile muzeistice, arhivistice și bibliotecile moldave (pictură, grafică, cărți, documente, monede, obiecte vechi)”, consacrată Zilei Independenței Republicii Polonia (11 noiembrie).

Acoperirea sarcinilor și atribuțiilor bibliotecii poloneze impune realizarea în continuare a unor activități prioritare, dintre care evidențiem următoarele: crearea bazelor de date în regim automatizat („Colecția poloneză”, „Personalii” ș.a.) pentru satisfacerea necesităților și cerințelor informaționale ale utilizatorilor; lărgirea schimbului de documente cu bibliotecile și instituțiile de cultură și știință din Polonia în scopul îmbogățirii colecției; participarea în cadrul unor proiecte de achiziții de carte poloneză; demararea (în perspectivă) a investigațiilor de documentare și bibliografiere a cărților și a altor publicații moldovenești aflate în Polonia etc.

*Elena SĂNDUȚĂ,
șefa Direcției Dezvoltare,
Conservare și Comunicare
a Colecției*

RESURSELE INTERNET ale Organizației Națiunilor Unite

Dna Svetlana Alexandrova, reprezentantul Centrului de Referință ONU PNUD Moldova, a organizat la Chișinău un seminar pentru bibliotecarii din republică pe tema "Resursele Internet ale Organizației Națiunilor Unite". Seminarul s-a desfășurat la 20 și 21 mai, 2003 în incinta Școlii de Biblioteconomie și a fost condus de către dna Dana Loytved, bibliotecar superior al Bibliotecii ONU "Dag Hammarskjöld" din New York. Această bibliotecă deține toate publicațiile, documentele și materialele adoptate de ONU. Începând cu anul 1946, prin sistemul bibliotecilor de depozitare ale ONU, aceste publicații se distribuie tuturor utilizatorilor din lumea întreagă.

La 1 noiembrie 2002, sistemul bibliotecilor de depozitare ONU dispunea de 405 biblioteci de depozitare dislocate în 146 țări. Aceste „centre” informaționale ale ONU se împart după regiuni și categorii: 243 biblioteci universitare; 78 biblioteci naționale; 23 biblioteci parlamentare; 29 biblioteci publice; 32 biblioteci ale diferitor instituții, guverne, agenții.

După regiuni geografice bibliotecile de depozitare ONU sunt dislocate: 111 în Asia și în zona Pacificului; 79 în Europa de Vest; 33 în Europa de Est; 54 în Africa, 51 în America Latină și în zona Caraibilor; 19 în Asia de Vest; 58 în America de Nord.

Din regiunea Europei de Est face parte și Republica Moldova. În anul 2000 două biblioteci din Moldova au fost desemnate biblioteci de depozitare ce dețin toate publicațiile, documentele și materialele ONU: BNRM și biblioteca științifică a USM.

Echipa de bibliotecari profesioniști periodic vizitează bibliotecile de depozitare ONU, cu scopul de a inspecta activitatea lor; de a organiza și a conduce seminarele (2-3 workshops-uri regionale) din lumea întreagă, pentru ai instrui pe colaboratorii bibliotecilor de depozitare.

Un seminar similar a avut loc și la Chișinău pentru specialiștii bibliotecilor de depozitare ONU, cât și ai centrelor de informare și documentare din Moldova. Participanții la seminar s-au familiarizat cu temele propuse: Inițiere în utilizarea Internet-ului (registrele Internet, paginile de resurse Internet; procedee de căutare; evaluarea site-ului Web; centrele informaționale ale Organizațiilor Națiunilor Unite).

Alături de aceste subiecte s-au studiat și temele speciale ce au o mare audiență ca, de exemplu: pacea și securitatea, drepturile omului, legislația internațională, relații umanitare, dezvoltarea economică și socială. Seminarul a fost însoțit de lucrări practice. În soluționarea problemelor cheie, cursanții s-au ghidat de manualul "United Nations Resources on the Internet".

La finele seminarului, participanților le-au fost înmânate certificate, care confirmă participarea la seminar.

Cursul ascultat este de un real folos pentru o mai bună desfășurare a activității bibliotecilor de depozitare ONU din Republica Moldova.

*Maria Brânzan,
șefa Serviciului "Lectura publică",
Biblioteca Națională*

Sănătate

Unu plus unu fac trei

Pierre Raymond, în cartea „Les mythes de médicament” scrie că noi, de fapt, nu știm suficient de bine ce reprezintă un medicament. În materie de terapeutică medicamentoasă unul și cu unul fac trei și nu doi ca în matematică, pentru că ingerând două medicamente simultan poate apărea un al treilea medicament în stomacul nostru. Și acesta din urmă poate avea acțiune imprevizibilă.

Mai departe Pierre Raymond scrie că este de observat că populația unei țări care consumă în mod excesiv medicamente nu este, de fapt, cea mai sănătoasă. Dar totuna medicamentele se vor înmulți pe an ce trece în timp ce oamenii vor fi tot mai bolnavi. În Franța există circa 3000 de produse medicamentoase, dar medicii cunosc doar a cincina parte și dau rețete doar pentru vreo două sute...

Enzimele sunt niște fermenți, (compuși organici de natură proteică), prezenți în celulele vii. Ele dirijează procesele de sinteză, alimentând și regenerând organismul.

ENZIMELE

Enzimele degeră alimentele și facilitează absorbția lor în sânge, regenerând celulele, adică întinerec organismul. Iată de ce mâncarea trebuie să fie preponderent crudă și neprelucrată termic.

Enzimele se găsesc în tot ce este viu, nu în ce este mort. La o temperatură doar de 54 C enzimele sunt distruse complet, deci alimentele prelucrate termic, de fapt este moartă.

În trupurile animalelor preistorice, descoperite și studiate de savanți, care au fost momentan înghețate în timpul cataclismelor ce au avut loc 50000 de ani în urmă, s-au descoperit enzime într-o cantitate foarte mare. Ele s-au păstrat mii de ani la temperaturi foarte mici, reînviind la viață imediat ce această carne a fost dezghețată până la temperatura corpului. Deci, enzimele pot fi păstrate fără pierderi la temperaturi foarte joase, dar la temperatura mai sus de 54 C se destrug irecuperabil. De aceea este mai bine să păstrăm alimentele congelate (inclusiv fructele și legumele pentru iarnă, dacă în stare proaspătă este imposibil), decât să le conservăm pe calea sterilizării termice.

Savanții nu pot explica viața ca fenomen, de aceea mulți numesc enzimele un element al energiei cosmice, ce prin vibrație acționează asupra divizării celulelor și compoziției moleculare, reînviindu-le la viață. Cu alte cuvinte, enzimele sunt catalizatorii necesari funcționării normale a organismului. Mâncarea fiartă întreține organismul, dar nu regenerează celulele.

Acum, în perioada de vară este bine să bem cât se poate mai multe sucuri proaspete, neprelucrate și să consumăm fructe, legume, salate crude.

Căpșunile

Căpșunile sunt bogate în săruri minerale (Fe, Na, Mg, K, Ca) și vitamine (B 1, B 2, C, E, K și zaharuri).

Sucul de căpșune este tonic, mărește capacitatea de apărare a organismului împotriva infecțiilor, este remineralizant, antiinflamator, laxativ. Se recomandă în tratarea reumatismului, gutei, asteniei de primăvară, tuberculozei, hipertensiunii, intoxicației tabacice și alcoolice, constipației, tulburărilor hepatice, biliare ș.a.

ÎNĂLȚAREA LA CER,

manifestare cosmică a Cuvântului lui Dumnezeu care o și pune în relație cu reînțoarcerea la cer prin Înălțare (3,13; 6.62).

După Înviere, Hristos s-a Înălțat. Nu este vorba de o înălțare de pe un pământ fizic la un cer fizic, ci este vorba de o înălțare din starea umană în care se coborâse Cuvântul Întrupat, Fiul lui Dumnezeu, la starea de Dumnezeire, care fiind de natură pur spirituală, nematerială, este incompatibilă cu vreo localizare fizică, spațială sau temporală. Căci, Dumnezeu depășește sferele de timp, spațiu și loc.

În mod excepțional, în virtutea unor privilegii, a căror logică o cunoaște numai Dumnezeu, au fost și oameni care au ajuns cu trupul la cer, dar aceștia nu s-au înălțat ci au fost ridicați la cer. Sunt menționate cazurile lui Enoh (Gh 5,24; și 44,16) și Ilie (2 Rg 2,11; și 48,9-12; 1 Mac 2,58), ambele personaje aparținând Vechiului Testament.

Iisus, înainte de a fi avut o existență terestră, a avut o preexistență ontologică împreună cu Tatăl, ca Fiul și Cuvânt al lui Dumnezeu, așa cum ne sugerează nu numai Geneza ci și Faptele Apostolilor (2,22-36; 10,36-42). Înălțarea înseamnă înțoarcerea Sa acolo de unde a venit. Dar cel care exprimă mai limpede coborârea din cer a lui Iisus este evanghelistul Ioan (6,33. 38,41...),

veni, precum l-ați văzut înălțându-se la cer". Cuvintele sunt rostite de doi bărbați îmbrăcați în haine albe" (FA 1,10), adică doi îngeri și sunt menite să facă legătura între înălțarea la cer și a doua venire a lui Iisus pe pământ, la sfârșitul timpurilor, când, cu prilejul ultimei Sale arătări (Col 3,1-4), va împlini restaurarea universală (FA 3,21; 1Ts 1,10). Atunci El va veni așa cum a plecat, coborând din Cer pe nori (Ap 1,7), în timp ce aleșii vor fi ridicați pe nori întru întâmpinarea Lui (1 Ts 1,10). Suntem și acum în fața unei prezentări cosmologice, fizice, inerentă percepției umane și sistemului său de referințe, bazat pe experiențe senzoriale. Dar ceea ce trebuie reținut este că Hristos, Biruitorul Morții, inaugurează un nou mod de viață.

În așteptarea Învierii generale, creștinii trebuie să caute „lucrurile de sus”. Casa cerească, după care tânjim, nu este altceva decât uniunea cu Dumnezeu prin Iisus Hristos. Până atunci noi trebuie încă de pe acum să ne unim cu El prin Duhul Sfânt, prin Împărtășirea cu trupul și sângele lui Iisus; să contribuim la transformarea acestei lumi în vederea gloriei hărăzite ei de Creator.

Pagină pregătită de Valentina Gălușcă

PE DRUMUL SPRE EMAUS

(După Evanghelia lui Luca, cap. 24, 13-35)

Doi oameni, martori ai evenimentelor de pe Golgota, merg descurajați spre Emaus, un sătuc din apropierea Ierusalimului. Ei sunt foarte abătuți. Așteptaseră ca Iisus Hristos să devină rege în Israel și să conducă lupta de eliberare împotriva cotropitorilor romani. Dar tocmai acest Iisus, în care își pusese ei speranța, a fost răstignit. Și, iată, pe când mergeau ei amărâți, pe drum li se alătură un străin care îi întreabă de ce sunt necăjiți. Și acest străin le deschide ochii ca să înțeleagă ce s-a întâmplat pe Golgota; să înțeleagă planul lui Dumnezeu de eliberare a omenirii de sub puterea Satanei; eliberare, care, este esențialmente mai importantă pentru omenire, decât eliberarea Israelului, de sub jugul roman de atunci.

Cum înțelegeau evreii că va fi Mesia cel promis? - Un rege triumfător în Israel. Dar Iisus a venit în lume ca un miel blând, umil și care, în fine, s-a lăsat răstignit. Părea illogic. De aceea cei doi ucenici erau nedumeriți.

Dar adevăratul rege, voit de Dumnezeu, nu este unul care se impune prin forță. Iisus este Regele plin de iubire și iertare, vindecător miraculos, smerit, (care spală picioarele ucenicilor). Iisus vrea ca prin puterea dragostei, nu prin forță, să vindece lumea de răutate, de ne iubire. Prin felul lui de fi, Iisus ne arată cum este Dumnezeu. Dumnezeu este IUBIRE. Împărăția lui Dumnezeu este Împărăția iubirii, nu a violenței.

Făcându-se seară ei îl invită pe străin să ia masa cu ei. Și, iată, că Acesta frânge pâinea, la fel cum a făcut la Cina cea de Taină. Și, deodată, ei recunosc în străin pe Iisus. Deci este adevărat: Iisus trăiește, Iisus a înviat! Ochii li s-au deschis! Ei au început să înțeleagă evenimentele. Bucuria le-a fost foarte mare. Dar tocmai când înțeleseră aceasta, Iisus deja dispăruse din mijlocul lor. Dar ei au aflat că Iisus, deși nu mai este vizibil, totuși este atotprezent.

În fața lor apare o nouă perspectivă. E o realitate nouă, nebanuită de ei până atunci. Ei sunt plini de dorința să strige lumii întregi Vestea cea Bună a învierii, a vieții veșnice. Evenimentele de pe Golgota recapătă sens.

Redactor-șef: **Alexe RĂU**

Au colaborat: **Valentina GĂLUȘCĂ**
(secretar de redacție)

Ala ANDRIEȘ

Oxana PLUGARU

22-14-75; 24-04-43; 23-80-04